

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-427/14

**Valsts ieņēmumu dienests
proti
„Veloserviss“ SIA,**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (upravni oddelek vrhovnega sodišča, Latvija))

„Predhodno odločanje — Carinski zakonik Skupnosti — Naknadno preverjanje deklaracij — Načelo varstva legitimnih pričakovanj — Omejitev ponovne preučitve rezultatov naknadnega preverjanja v nacionalnem pravu — Možnost — Odločba v zvezi s prvim naknadnim preverjanjem — Netočni ali nepopolni podatki, ki niso bili znani ob sprejetju odločbe“

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 10. decembra 2015

1. *Carinska unija — Carinske deklaracije — Naknadno preverjanje — Nacionalna ureditev, ki ponovno preuči rezultatov naknadnega preverjanja omejuje na triletno obdobje od datuma nastanka carinskega dolga — Nedopustnost — Kršitev načela pravne varnosti zaradi možnosti take preučitve v tem roku — Neobstoj*

(Uredba Sveta št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, člena 78(3) in 221(4))

2. *Lastna sredstva Evropske unije — Naknadna izterjava uvoznih ali izvoznih dajatev — Pogoji za opustitev vknjižbe uvoznih dajatev iz člena 220(2)(b) Uredbe št. 2913/92 — Napaka pristojnih organov — Zahteva po aktivnem ravnanju*

(Uredba Sveta št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, člen 220(2)(b))

1. Člen 78(3) Uredbe št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki omejuje možnost carinskih organov, da ponovni pregled ali naknadno preverjanje ponovijo in na tej podlagi ukrepajo z določitvijo novega carinskega dolga, če ta omejitev zadeva triletno obdobje od datuma nastanka prvotnega carinskega dolga, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

Ker po izteku triletnega roka od datuma nastanka carinskega dolga ni več mogoče sporočiti novega carinskega dolga in torej ukrepati na podlagi ponovnega pregleda ali naknadnega preverjanja v smislu člena 78(3) Carinskega zakonika, se državam članicam glede na načelo pravne varnosti ne sme preprečiti, da omejijo uporabo postopka ponovnega pregleda iz tega člena po preteku treh let od datuma nastanka prvotnega carinskega dolga, zlasti tako, da za ponovni pregled predpišejo tak zastaralni rok. Vendar mora v tem obdobju treh let nacionalna zakonodaja države članice, carinskim organom omogočati, da ponovno sprejmejo ukrep za ureditev položaja zaradi ponovnega pregleda ali naknadnega preverjanja v skladu s členom 78(3) Carinskega zakonika, med drugim tako, da spremenijo carinski dolg. Poleg tega mora biti sprejetje takega ukrepa mogoče celo po izteku tega

obdobja, če je carinski dolg posledica dejanja, v zvezi s katerim je bilo treba v trenutku, ko se je zgodilo, sprožiti kazenski postopek na sodišču v smislu člena 221(4) Carinskega zakonika, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

Poleg tega načelo varstva legitimnih pričakovanj na splošno ne nasprotuje temu, da carinski organi opravijo nove ponovne preglede ali naknadna preverjanja in na podlagi njih ukrepajo v smislu člena 78(3) Carinskega zakonika. V treh letih od nastanka prvotnega carinskega dolga mora namreč zavezanec kot gospodarski subjekt prevzeti tveganje – in sprejeti potrebne ukrepe, da se pred njim zavaruje – da carinski organi ponovno preučijo odločbo o carinskem dolgu ob upoštevanju novih informacij, ki jih eventualno pridobijo zaradi preverjanj.

(Glej točke 36, 37, 41, 42 in 46 ter izrek.)

2. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 43 in 44.)